

פרשת שְׁמִינִי

ויקרא ט 1 – יא - 47

¹⁰ ביום השְׁמִינִי, קרא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן, לְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל. ² אָמַר מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן: "קַח לְךָ פֶּרֶךְ צְעִיר לְקִרְבָּן חֹטָאת, וְאֵיל לְקִרְבָּן עֹלָה, לְלֹא מוֹם, וְהִבֵּא אוֹתָם לִפְנֵי יְהוָה. ³ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַר לָהֶם: 'קַחוּ שְׂעִיר עִזִּים לְקִרְבָּן חֹטָאת, וְעֵגֶל וְכֶבֶשׂ בְּנֵי שָׁנָה לְלֹא מוֹם לְקִרְבָּן עֹלָה, ⁴ וְשׂוֹר וְאֵיל לְקִרְבָּן שְׁלָמִים לְזִבְחַ לִפְנֵי יְהוָה, וְקִרְבָּן מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן, כִּי הַיּוֹם יִרְאֶה יְהוָה אֲלֵיכֶם". ⁵ לְקַחוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר צִוֶּה עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה אֶל מוֹל אֶהֱל מוֹעֵד. כֹּל בְּנֵי הָעֵדָה הַתְּקַרְבוּ וְעָמְדוּ לִפְנֵי יְהוָה. ⁶ אָמַר מֹשֶׁה: "זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוֶּה יְהוָה שְׁתַּעֲשׂוּ, כְּדִי שִׂירְאֶה אֲלֵיכֶם כְּבוֹד יְהוָה".

⁷ אַז אָמַר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן: "הַתְּקַרֵּב אֶל הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרַב אֶת קִרְבַּן הַחֹטָאת שְׁלֶךְ וְאֶת עֹלֹתֶיךָ, וְכִפֹּר בְּעֵדָךְ וּבְעֵד הָעָם. וְהִקְרַב אֶת הַקִּרְבָּן עֲבוּר הָעָם וְכִפֹּר בְּעֵדָם, כְּפִי שְׁצִוָּה יְהוָה". ⁸ אַהֲרֹן הַתְּקַרֵּב אֶל הַמִּזְבֵּחַ וְשַׁחַט אֶת הָעֵגֶל שֶׁל קִרְבַּן הַחֹטָאת הַמִּיֵּעֵד עֲבוּרוֹ. ⁹ בְּנֵי אַהֲרֹן קִרְבוּ אֶת הַדָּם אֲלָיו. הוּא טָבַל אֶת אֶצְבָּעוֹ בַּדָּם וְשָׁם עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ, וְאֶת הַדָּם יָצַק עַל בְּסִיס הַמִּזְבֵּחַ. ¹⁰ אֶת הַשֶּׁמֶן, אֶת הַכִּלְיֹת וְאֶת הַקְרוּם שֶׁל הַכֶּבֶד מִקִּרְבַּן הַחֹטָאת שָׂרַף עַל הַמִּזְבֵּחַ, כְּפִי שְׁצִוָּה יְהוָה עַל מֹשֶׁה. ¹¹ אֶת הַבֶּשֶׂר וְאֶת הָעוֹר הוּא שָׂרַף בְּאֵשׁ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה. ¹² אַז שַׁחַט אֶת קִרְבַּן הָעֹלָה. בְּנֵי אַהֲרֹן הִגִּישׁוּ לוֹ אֶת הַדָּם, וְהוּא הִתִּיז אוֹתוֹ עַל כָּל צִדְדָיו שֶׁל הַמִּזְבֵּחַ. ¹³ הֵם הִגִּישׁוּ לוֹ אֶת קִרְבַּן הָעֹלָה, נְתָחִים־נְתָחִים, וְאֶת הָרֹאשׁ, וְהוּא שָׂרַף אוֹתָם עַל הַמִּזְבֵּחַ. ¹⁴ הוּא רָחַץ אֶת הַקִּרְבָּיִם וְאֶת הַשׁוֹקֵיִם וְשָׂרַף אֶת הָעֹלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ. ¹⁵ אַז הִבִּיא אֶת הַקִּרְבָּן

עבור העם, לקח את תיש החטאת עבור העם, שחט והקריב אותו כחטאת, כמו את הראשון.¹⁶ הוא הביא את העולה והקריב אותה בהתאם להוראות.¹⁷ אז הביא אהרן את המנחה, מלא ממנה את כף ידו ושרף על המזבח, זאת בנוסף לעולה של הבקר.¹⁸ הוא שחט את השור ואת האיל, זבח השלמים עבור העם. בני אהרן הגישו לו את הדם, והוא התיז אותו על כל צדדיו של המזבח.¹⁹ את השמנים מן השור ומן האיל – האליה, השמן המכסה את המעים, הפליות וקרום הכבד –²⁰ את השמנים שמו על חלקי החזה, והוא שרף את השמנים על המזבח.²¹ את חלקי החזה ואת השוק הימנית הניף אהרן כקרבת תנופה לפני יהוה, כפי שצוה משה.

²² אז נשא אהרן את ידיו אל העם וברך אותם. הוא ירד מהמזבח לאחר שהקריב את קרבנות החטאת, העולה והשלמים.²³ משה ואהרן נכנסו אל אהל מועד. כאשר יצאו ברכו את העם, וכבוד יהוה נראה אל כל העם.²⁴ אז יצאה אש מלפני יהוה ואכלה את העולה ואת השמנים שעל המזבח. כאשר ראו זאת כל העם, הם צעקו ונפלו על פניהם.

¹ בני אהרן, נדב ואביהוא, לקחו איש-איש את המחתה שלו, הבעירו בהן אש, שמו עליהן קטרת והביאו לפני יהוה אש זרה, שאותה לא צוה עליהם להביא.² אז יצאה אש מלפני יהוה ואכלה אותם, והם מתו לפני יהוה.³ אמר משה אל אהרן: "על כן דבר יהוה כאשר אמר: 'בקרב הקרובים אלי אראה את קדשתי, ולפני כל העם יראה כבודי'. ואהרן שתק.⁴ קרא משה למישאל ולאלצפן, בני עזיאל דודו של אהרן, ואמר להם: "גשו ושאו את אחיכם מלפני הקדש, אל מחוץ

למחנה".⁵ הם התקרבו ונשאו את האחים לבושים בכתונות אל מחוץ למחנה, כפי שאמר משה.

⁶ אמר משה לאהרן ולבניו אלעזר ואיתמר: "אל תפרעו את שער ראשיכם ואת בגדיכם אל תקרעו, כדי שלא תמותו, וכדי שלא יכעס יהוה על כל העדה. אחיכם, כל בית ישראל, הם יבכו על השרפה אשר שרף יהוה.⁷ לא תצאו מפתח אהל מועד פן תמותו, כי שמן המשחה של יהוה עליכם". עשו בני אהרן כדברי משה.

⁸ יהוה דבר אל אהרן ואמר: ⁹ "יין ושכר לא תשתו, אתה ובניך אתך, בבואכם אל אהל מועד, כדי שלא תמותו. חקת עולם היא לכל דורותיכם.¹⁰ כן תבדילו בין הקדש לבין החל, ובין הטמא לבין הטהור.¹¹ כן תלמדו את בני ישראל את כל החקים אשר יהוה דבר אליהם באמצעות משה".

¹² משה דבר אל אהרן ואל בניו הנותרים, אלעזר ואיתמר: "קחו את המנחה הנותרת מהקרבנות הנשרפים באש ליהוה ואכלו אותה ללא חמץ ליד המזבח, כי קדושה ביותר היא.¹³ עליכם לאכל אותה במקום קדוש, כי היא חלקה, אהרן, ויהוה, מהקרבן הנשרף באש ליהוה. הרי כן צויתי.¹⁴ את חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור, אתה ובניך ובנותיך אתך, כי הם חלקה ויהוה, כן צויתי. שנתנו מזבחי השלמים של בני ישראל.¹⁵ את שוק התרומה וחזה התנופה עם הקרבנות הנשרפים באש של חלקי השמן יביאו כדי להניף כקרבן תנופה לפני יהוה, והם יהיו לה ולבניך אתך לחלקכם עד עולם, כפי שצוה יהוה.

¹⁶ משה חקר ושאל על אודות תיש החטאת, והנה הוא כבר נשרף! הוא כעס על אלעזר ועל איתמר, בני אהרן הנותרים, ואמר: ¹⁷ "מדוע לא אכלתם את קרבן החטאת במקום הקדוש? הרי הוא קדוש ביותר,

וְהוּא נָתַן לָכֶם אוֹתוֹ כְּדִי לְשַׂאת אֶת עֹוֹן הָעֵדָה וּלְכַפֵּר עֲלֵיהֶם לְפָנַי יְהוָה.¹⁸ הֵן דָּמוֹ לֹא הוּבָא אֶל הַמָּקוֹם הַקְּדוֹשׁ פְּנִימָה, לְכֵן הָיָה עֲלֵיכֶם לֶאֱכֹל אוֹתוֹ בַּמָּקוֹם הַקְּדוֹשׁ, כְּפִי שְׁצִוִיתִי".¹⁹ הַשִּׁיב אֶהְרֵן לְמֹשֶׁה:
"רְאֵה, הַיּוֹם הֵם הֵבִיאוּ אֶת קֶרְבֵּן הַחֹטְאֵת וְאֶת קֶרְבֵּן הָעוֹלָה שְׁלָהֶם לְפָנַי יְהוָה, כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי כְּאֵלֶּה קֶרְוֵ לִי. אֵלֹו אֶכְלֹתִי הַיּוֹם אֶת קֶרְבֵּן הַחֹטְאֵת, הָאֵם הָיָה הַדְּבָר טוֹב בְּעֵינַי יְהוָה?"²⁰ כְּאֲשֶׁר שָׁמַע זֹאת מֹשֶׁה, הַדְּבָר הָיָה טוֹב בְּעֵינָיו.

^{1א} יְהוָה דִּבֶּר אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהְרֵן וְאָמַר לָהֶם: ² "דַּבְּרוּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ, אֵלֶּה בְּעֵלֵי הַחַיִּים אֲשֶׁר מִתֵּר לָכֶם לֶאֱכֹל מִבֵּין כָּל הַחַיּוֹת אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ.

³ כָּל חַיָּה בְּעֵלֵת פְּרֹסָה מְפֻצֶּלֶת, שְׁפָרְסוּתִיהָ שְׁסוּעוֹת וְהִיא מַעֲלַת גֶּרֶה, אוֹתָהּ מִתֵּר לָכֶם לֶאֱכֹל. ⁴ אַךְ אֶת אֵלֶּה מִבֵּין מַעֲלֵי הַגֶּרֶה וּבְעֵלֵי הַפְּרֹסָה הַמְּפֻצֶּלֶת לֹא תֹאכְלוּ. אֶת הַגָּמֵל, מִשּׁוּם שֶׁהוּא מַעֲלָה גֶרֶה אֲבָל אֵינוֹ בְּעַל פְּרֹסָה מְפֻצֶּלֶת. טִמָּא הוּא עֲבוּרְכֶם. ⁵ וְאֶת שִׁפְן הַסֹּלַע, מִשּׁוּם שֶׁהוּא מַעֲלָה גֶרֶה אֲבָל אֵינוֹ בְּעַל פְּרֹסָה מְפֻצֶּלֶת. טִמָּא הוּא עֲבוּרְכֶם. ⁶ וְאֶת הָאֲרֻנְבָת, מִשּׁוּם שֶׁהִיא מַעֲלָה גֶרֶה אֲבָל אֵינָה בְּעֵלֵת פְּרֹסָה מְפֻצֶּלֶת. טִמָּאָה הִיא עֲבוּרְכֶם. ⁷ וְאֶת הַחֲזִיר, מִשּׁוּם שֶׁהוּא בְּעַל פְּרֹסָה מְפֻצֶּלֶת וּפְרֹסוֹתָיו שְׁסוּעוֹת אֲבָל אֵינוֹ מַעֲלָה גֶרֶה. טִמָּא הוּא עֲבוּרְכֶם. ⁸ לֹא תֹאכְלוּ מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ וְלֹא תִגְעוּ בְּנִבְלָתָם. טִמָּאִים הֵם עֲבוּרְכֶם.

⁹ אֶת אֵלֶּה מִתֵּר לָכֶם לֶאֱכֹל מִכָּל הַנִּמְצָא בַּיָּמִים: כָּל אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם סִנְפִירִים וְקִשְׁקָשִׁים בַּיָּמִים, בַּיָּמִים וּבְנֹחָלִים – אוֹתָם מִתֵּר לָכֶם לֶאֱכֹל. ¹⁰ וְכָל אֲשֶׁר אֵין לָהֶם סִנְפִירִים וְקִשְׁקָשִׁים בַּיָּמִים וּבְנֹחָלִים, מִבֵּין כָּל

הַשְּׂרָצִים שְׂבָמִים וּמִבֵּין כָּל בְּעָלֵי הַחַיִּים אֲשֶׁר בַּמַּיִם, תֹּעֵבָה הֵם
עֲבוּרָכֶם. ¹¹ תֹּעֵבָה יְהִי עֲבוּרָכֶם. מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ, וְאֵת נִבְלָתָם
תִּתְעֲבוּ. ¹² כָּל אֲשֶׁר אֵין לוֹ סִנְפִירִים וְקִשְׁקִשִׁים בַּמַּיִם, תֹּעֵבָה הוּא
עֲבוּרָכֶם.

¹³ וְאֵת אֵלֶּה תִּתְעֲבוּ מִבֵּין הָעוֹפּוֹת, לֹא תֹאכְלוּ מֵהֶם כִּי תֹעֵבָה הֵם:
אֵת הַנֶּשֶׁר, אֵת הַפֶּרֶס, אֵת הָעֲזָנִיָּה. ¹⁴ אֵת הַדָּאָה, אֵת הָאִיּוֹת לְמִינֵיהֶן.
¹⁵ אֵת הָעוֹרְבִים לְמִינֵיהֶם. ¹⁶ אֵת הַיַּעֲנָה, אֵת הַתְּחֻמָּס, אֵת הַשְּׁחָף וְאֵת
הַנְּצִים לְמִינֵיהֶם. ¹⁷ אֵת הַכּוֹס, אֵת הַשְּׁלֶף וְאֵת הַיִּנְשׁוּף. ¹⁸ אֵת
הַתְּנַשְׁמֶת, אֵת הַקָּאֵת וְאֵת הָרָחֵם. ¹⁹ אֵת הַחֲסִידָה, אֵת הָאֲנָפוֹת
לְמִינֵיהֶן, אֵת הַדּוֹכִיפֹת וְאֵת הָעֵטְלֵף.

²⁰ כָּל הַחֲרָקִים הַמְּעוֹפְפִים הַהוֹלְכִים עַל אַרְבַּע, תֹּעֵבָה הֵם עֲבוּרָכֶם.
²¹ אֲךָ אֵת אֵלֶּה מִתֵּר לָכֶם לֶאֱכֹל מִבֵּין כָּל הַחֲרָקִים הַמְּעוֹפְפִים הַהוֹלְכִים
עַל אַרְבַּע: אֵלֶּה אֲשֶׁר לָהֶם הַקּוֹלִית * לְנִתֵּר בָּהּ עַל הָאָרֶץ. ²² אֵת אֵלֶּה
מֵהֶם מִתֵּר לָכֶם לֶאֱכֹל: אֵת הָאֲרָבָה לְמִינֵיו, אֵת הַסְּלַעַם לְמִינֵיו, אֵת
הַחֲרָגוּלִים לְמִינֵיהֶם, וְאֵת הַחֲגָבִים לְמִינֵיהֶם. ²³ אֲךָ כָּל שְׂאֵר הַחֲרָקִים
הַמְּעוֹפְפִים אֲשֶׁר לָהֶם אַרְבַּע רַגְלִים, תֹּעֵבָה הֵם עֲבוּרָכֶם.

²⁴ בְּאֵלֶּה תִּטְמְאוּ, כָּל הַנוֹגַע בְּנִבְלָתָם יְהִי טָמֵא עַד הָעָרֶב. ²⁵ כָּל
הַנוֹשֵׂא אֵת נִבְלָתָם יִכְבֵּס אֵת בְּגָדָיו, וְיְהִי טָמֵא עַד הָעָרֶב. ²⁶ כָּל חַיָּה
בְּעֵלֶת פְּרֹסָה מְפֹצֵלֶת אֲךָ פְּרֹסֶתָהּ אֵינָה שְׂסוּעָה וְהִיא אֵינָה מְעֵלֶת גֵּרָה,
טָמְאָה הִיא עֲבוּרָכֶם. כָּל הַנוֹגַע בָּהּ יְהִי טָמֵא. ²⁷ כָּל הַהוֹלְכִים עַל
כַּפּוֹת רַגְלֵיהֶם מִבֵּין כָּל הַחַיּוֹת הַהוֹלְכוֹת עַל אַרְבַּע, טָמְאִים הֵם
עֲבוּרָכֶם. כָּל הַנוֹגַע בְּנִבְלָתָם יְהִי טָמֵא עַד הָעָרֶב. ²⁸ הַנוֹשֵׂא אֵת
נִבְלָתָם יִכְבֵּס אֵת בְּגָדָיו, וְיְהִי טָמֵא עַד הָעָרֶב. טָמְאִים הֵם עֲבוּרָכֶם.

* 21.11 הקולית היא החלק העליון והגדול ביותר בכנף הנותר של החרק

²⁹ וְאֵלֶּה הַטְּמְאִים לָכֶם מִקְרַב הַיְצוּרִים הַקְּטַנִּים הַשׁוֹרְצִים עַל הָאָרֶץ:
הַחֹלֵד, הָעֶכְבָּר, הַצְּבִים לְמִינֵיהֶם. ³⁰ הַשְּׂמָמִית, הַכּוֹחַ, הַלְּטָאָה, הַחֹמֶט
וְהַזְּקִית. ³¹ אֵלֶּה הֵם הַטְּמְאִים עִבּוּרְכֶם מִכָּל הַיְצוּרִים הַקְּטַנִּים. כָּל
הַנוֹגֵעַ בָּהֶם בְּמוֹתָם יִטְמָא עַד הָעָרֶב. ³² וְכָל דָּבָר אֲשֶׁר יִפֹּל עָלָיו אֶחָד
מֵהֶם כְּשֶׁהֵם מֵתִים יִהְיֶה טְמֵא. כָּל כְּלִי מַעֵץ אוֹ בָּגֵד אוֹ עוֹר אוֹ שֶׁקַּי, כָּל
כְּלִי אֲשֶׁר עוֹשִׂים בּוֹ מְלֶאכֶה, יִטְבֵּל בְּמֵיִם וְיִהְיֶה טְמֵא עַד הָעָרֶב, וְאִז
יִטְהַר. ³³ כָּל כְּלִי חָרָס אֲשֶׁר אֶחָד מֵהֶם יִפֹּל לְתוֹכוֹ, כָּל אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ יִהְיֶה
טְמֵא, וְאֵת הַכְּלִי תִשְׁבְּרוּ. ³⁴ כָּל מֵאֲכָל הַמֵּיֶעֶד לְאֲכִילָה שֶׁיִּשְׁפְּכוּ עָלָיו
מֵיִם מִמְּנוֹ יִהְיֶה טְמֵא, וְכָל מִשְׁקָה הַמֵּיֶעֶד לְשִׁתִּיָּה בְּכָל כְּלִי כִּזְהָ יִהְיֶה
טְמֵא. ³⁵ כָּל דָּבָר שֶׁנִּבְלַת הַחַיּוֹת הַטְּמְאוֹת תִּפֹּל עָלָיו יִהְיֶה טְמֵא. תִּנּוֹר
וְכִירִים יִנְתְּצוּ, טְמְאִים הֵם וְטְמְאִים יִהְיוּ עִבּוּרְכֶם. ³⁶ לְעֵמֶת זֹאת, מֵעַיִן
אוֹ בּוֹר שֶׁנִּקְוּוּ בּוֹ מֵיִם יִשְׁאָרוּ טְהוֹרִים, אוֹלָם הַנוֹגֵעַ בְּנִבְלָה בְּתוֹכָם יִהְיֶה
טְמֵא. ³⁷ וְאִם תִּפֹּל נִבְלָה מֵהֶם עַל כָּל זֶרַע הַמֵּיֶעֶד לְזֵרִיעָה, טְהוֹר הוּא.
³⁸ אֲךָ אִם נִשְׁפְּכוּ מֵיִם עַל זֶרַע, וְנִבְלָה מֵהֶם תִּפֹּל עָלָיו, טְמֵא הוּא
עִבּוּרְכֶם. ³⁹ וְאִם תָּמוּת אַחַת מֵהַחַיּוֹת הַמִּתְרוֹת לָכֶם לְאֲכִילָה, הַנוֹגֵעַ
בְּנִבְלָתָהּ יִהְיֶה טְמֵא עַד הָעָרֶב. ⁴⁰ הַאוֹכֵל מִנִּבְלָתָהּ יִכַּבֵּס אֶת בְּגָדָיו
וְיִהְיֶה טְמֵא עַד הָעָרֶב, וְהַנוֹשֵׂא אֶת נִבְלָתָהּ יִכַּבֵּס אֶת בְּגָדָיו וְיִהְיֶה טְמֵא
עַד הָעָרֶב.

⁴¹ כָּל יְצוּר קָטָן הַשׁוֹרֵץ עַל הָאָרֶץ תּוֹעֵבָה הוּא, וְאִין לֶאֱכֹל אוֹתוֹ. ⁴² כָּל
הַזּוֹחֵל עַל גַּחֲוֹנוֹ, כָּל הַהוֹלֵךְ עַל אַרְבַּע, כָּל מְרִבֵּה רַגְלָיִם וְכָל הַיְצוּרִים
הַקְּטַנִּים הַשׁוֹרְצִים עַל הָאָרֶץ, לֹא תֹאכְלוּ אוֹתָם, כִּי תּוֹעֵבָה הֵם. ⁴³ אֵל
תִּהְפְּכוּ לְתוֹעֵבָה אֶת עֲצָמְכֶם מִפְּנֵי הַיְצוּרִים הַקְּטַנִּים הַשׁוֹרְצִים. לֹא
תִטְמְאוּ בָּהֶם, וְלֹא תִהְיוּ טְמְאִים בְּגִלְלָם. ⁴⁴ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.
הַתְּקַדְּשׁוּ וְהִיוּ קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי, וְאֵל תִּטְמְאוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל
הַיְצוּרִים הַקְּטַנִּים הַרוֹמְשִׁים עַל הָאָרֶץ. ⁴⁵ כִּי אֲנִי יְהוָה שֶׁהֵעֵלָה אֶתְכֶם

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים. לָכֵן הָיוּ קְדוֹשִׁים, כִּי קְדוֹשׁ אָנִי.
46 זֹאת תּוֹרַת הַחַיּוֹת, הָעוֹפוֹת וְכָל בְּעַלֵי הַחַיִּים שְׂבִימִים וְכָל הַחַיּוֹת
הַשׁוֹרְצוֹת עַל הָאָרֶץ. 47 כֹּה תִבְדְּלוּ בֵּין הַטֶּמֶא לְבֵין הַטָּהוֹר, בֵּין הַחַיָּה
הַמִּתְּרָת לְאֲכִילָה לְבֵין הַחַיָּה הָאֲסוּרָה לְאֲכִילָה."